

Bilag til B 103 af 23. april 2002 om opløsning af foreningen Hizb-ut-Tahrir

Hizb-ut-Tahrirs løbeseddel

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْنَاكُمْ

”Og dræb dem, hvorend I finder dem, og fordriv dem, hvorfra de fordrev jer”

(OQM. al-Baqarah:191)

Jøderne er et bagvaskende folk, og de er et folk, der forråder og bryder aftaler og pagter, og de opdiger løgne og fordrejer ord fra deres rette sammenhæng, og de fratager uretfærdigt rettighederne, og de har dræbt profeter og dræber uskyldige, og de er voldsommet i fjendskab til muslimerne, og Allah (swt) har forbudt os at tage dem til loyale venner:

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

”Allah forbyder jer kun angående dem, der har kæmpet mod jer på grund af jeres deen (Islam) og har fordrevet jer ud af jeres hjem og hjulpet (andre) med at drive jer ud, at I slutter venskab med dem. Og dem, der slutter venskab med dem, er de uretfærdige”

(OQM. al-Mumtahana:9)

Således var de, og således er de nu, og således vil de forblive. Denne region og især Palæstinas befolkning har lidt under jødernes ondskab i over 50 år. Martyr-aktionerne, som foregår mod dem i øjeblikket i Palæstina, er legale aktioner. Hele Palæstina er en kampplads og en slagmark - både den jord jøderne besatte i 1948 e.Kr. og senere.

Arabernes regenters topmøde i Beirut fremsatte enstemmigt et ”freds”-initiativ til disse jøder, der er aggressorer og besætttere. Jøderne afviste dette initiativ før topmødets afholdelse, og før topmødet var hævet, og initiativets blæk var tørret, begik jødernes stat en ny aggression mod Palæstinas befolkning, som denne stat nøje dræber, nedbryder og fordriver. Derved giver denne stat alle disse regenter lussinger med al udfordring, ringeagt og nedvurdering, som var de fluer eller biller! Føler disse regenter mon forlegenhed eller skam, eller måske har de mistet enhver følelse og ære og er havnet i ydmygelse som de døde:

Den, som ydmyger sig selv, for ham er ydmygelse let, fordi et sår ikke smerter en død person. (arabisk digt)

Disse regenter er ikke af samme natur som den islamiske ummah (nation). Selv araberne i deres jahiliyyah-tid (uvidenhedstiden) før Islam afskyede uretfærdighed og var et folk af æressans og mod, men disse regenter hører børns, kvinders og gamles nødråb og ser med egne øjne ligene i Sabra, Sha-